

5 e trettandedagen

Psalmer: 221, 37, 208, 163, 215:1-4, 215:5-7

Texter: 4 Mos 11:24-30, Fil 1:12-18, **Mark 9:33-50**

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, du har gett oss ett exempel för att vi ska vara så till sinnes som du var. Lär oss tjäna varandra, och framför allt så att det blir till evig välsignelse. Bevara oss och lär oss kämpa för att synden inte ska få någon skyddad plats i våra liv. Amen.

Jesus hade samlat stora skaror och kallat dem till Guds rike. Men nu närmade sig den stund han skulle dö till försoning för alla människors synder. Han drog sig undan från folket för att undervisa lärjungarna och förbereda dem inför det som skulle komma. Under vandringen genom Galiléen undervisade han dem om att han skulle utlämnas i människors händer, att de skulle döda honom men att han efter tre dagar skulle uppstå. Men de förstod inte vad han menade och vågade inte fråga. Istället talade de om något annat, en sak som de skämdes för när Jesus frågade: *"Vad var det ni talade om på vägen?" De teg, eftersom de på vägen hade talat med varandra om vem som var störst.*

Jesus har visat vad verklig storhet är och vi manas att ha samma sinnelag. Han som är sann Gud och har all makt utgav sig själv genom att anta en tjänares gestalt. Han ödmjukade sig och blev lydig ända till döden – döden på korset. Han offrade sig för att frälsa oss. Han har med ord och gärning lärt oss vad verklig storhet är. Jesus sa: *"Om någon vill vara den förste ska han vara den siste av alla och allas tjänare."* 36 Sedan tog han ett litet barn och ställde det mitt ibland dem, slöt det i sin famn och sade till dem: 37 *"Den som tar emot ett sådant barn i mitt namn, han tar emot mig. Och den som tar emot mig, han tar inte bara emot mig utan honom som har sänt mig."*

Vi som tillhör Kristus och har vårt medborgarskap i himmelen ska ha helt andra värderingar än världen har. Här i världen betraktas den som stor som har makt och pengar, eller stort inflytande. Men i Guds rike och bland Guds folk är den störst som tjänar andra. Aposteln Paulus manar oss att inte vara självupptagna och se på vårt eget bästa utan tänka på andras. Ja, störst är den som i tron på Jesus tillgodoser ett litet barns behov av omsorg och kärlek och undervisar barnen om Jesus och lär dem be. Det anses inte som någon märkvärdig uppgift. Det är inte för kristna föräldrar eller söndagskollärare man rullar ut röda mattan. Jesu ord är en verklig uppmuntran för alla kristna föräldrar och alla i kyrkan som

har uppgift att undervisa barnen. Den tjänsten räknas som stor och dyrbar i Guds ögon.

Att bli allas tjänare innebär framför allt tjäna andra så att det blir till deras eviga väl. Så har Kristus tjänat oss och utgett sig själv för oss för att ge oss det eviga livet och del i hans rike. Därför blir vi allas tjänare när vi använder vår tid, vår förmåga och våra tillgångar för att evangeliet ska nå ut. Att ta emot ett barn i Jesu namn, att tjäna alla andra i Jesu namn, innebär att vi gör det i tron på honom, av tacksamhet för att han först älskat oss och utgett sig själv för oss - och att vi gör det för deras andliga väl, för att de genom tron på honom ska bli frälsta.

Jesus lovar att all slags tjänst man gör för honom ska bli belönad av Gud. När vi talar om lön ska vi komma ihåg att det är Herren som genom sitt ord och sin Ande helgar oss så att vi blir väl rustade för varje god gärning. Man kan säga att när Gud ger lön så belönar han den gärning han själv verkat i oss. Det är inget vi kan förtjäna utan en nådelön.

Jesu ord den som tar emot mig, han tar inte bara emot mig utan honom som har sänt mig hade väckt eftertanke hos lärjungarna. De ville veta om de gjort rätt när de försökt hindra en man från att driva ut onda andar i Jesu namn eftersom han inte tillhörde dem. Jesus svarade: "Hindra honom inte. Ingen som utför en kraftgärning i mitt namn kan sedan genast tala illa om mig. Den som inte är mot oss är för oss. Den som räcker er en bägare vatten att dricka därför att ni tillhör Kristus – amen säger jag er: Han ska inte gå miste om sin lön.

Även om mannen ifråga gjort mycket mindre, även om han bara hade bjudit dem på ett glas vatten därför att de tillhörde Kristus, skulle han ha blivit lönad av Gud.

Det finns ingen neutral mark mellan Kristi rike och djävulens välde. Ingen kan vara neutral i sitt förhållande till Jesus – helt alliansfri. Antingen är man för honom eller mot honom. Mannen som drev ut onda andar i Jesu namn var inte mot Jesus utan för honom. Mannen hade med sina gärningar visat sitt förtroende för Jesu namn. Han hade visat sin tro genom sina gärningar. Och Jesus lovar att alla sådana gärningar som är en frukt av tron ska lönas av Gud. Vi ska glädja oss över alla som är för Jesus och sprider evangeliet även om de inte tillhör oss, och vi ska vara varsamma i vårt bemötande så vi inte kränker någon. Vi ska inte döma i förtid för domen tillhör Gud. Ja, vi ska fråga oss om vi med våra ord och gärningar leder andra till Kristus eller blir ett hinder för någon? Det värsta vi kan göra är att förleda någon till synd.

Jesus sa: *”Den som förleder en av dessa små som tror på mig, för honom är det bättre att en kvarnsten läggs om hans hals och han kastas i havet. 43 Om din hand förleder dig till synd, så hugg av den! Det är bättre för dig att gå in i livet stympad än att ha båda händerna i behåll och komma till Gehenna, till elden som aldrig släcks. 45 Och om din fot förleder dig till synd, så hugg av den! Det är bättre för dig att gå in i livet halt än att ha båda fötterna i behåll och kastas i Gehenna. 47 Och om ditt öga förleder dig till synd, så riv ut det! Det är bättre för dig att gå in i Guds rike med ett öga än att med båda ögonen i behåll kastas i Gehenna, 48 där deras mask inte dör och elden inte släcks”.*

Jesus ord tidigare i Markus evangelium, i 7:20-23, är viktiga för en rätt förståelse. Där säger Jesus: *”Det som går ut ur människan, det gör henne oren. Ty inifrån, från människans hjärta, utgår onda tankar, otukt, stöld, mord, äktenskapsbrott, girighet, ondska, svek, lösaktighet, avund, hädelse, högmod och dårskap. Allt detta onda kommer inifrån och gör människan oren.”* Vi utför syndiga handlingar med våra händer och fötter och med ögonen ser vi med begär. Men synden sitter inte i händerna. Det onda kommer inifrån. Och den synden är ett fördärv som sitter så djupt i oss att vi inte kan skilja oss från den. Endast Kristus kan skilja oss från vår synd. Han gör det genom att förlåta vår synd genom evangeliets löfte, sända oss sin Ande att regera i våra hjärtan så att synden inte gör vad den vill och slutligen ska han genom den kroppsliga döden och uppståndelsen skilja oss från allt ont som finns inombords.

Att vi inte kan skilja oss från synden inom oss innebär inte att vi ska ge upp kampen. Det viktigaste i våra liv är kampen mot vår egen synd eftersom syndens lön är döden. Vad som helst är bättre. Det är bokstavligen bättre för oss att kastas i havet med en kvarnsten om halsen än att förleda någon till synd och otro. Det är bokstavligen bättre att hugga av handen eller foten eller riva ut ögat än att ge plats för synden i våra liv. Det är bättre att gå in i livet stympad än att med båda händerna i behåll komma till Gehenna, till elden som aldrig släcks. Sett ur det perspektivet är kampen mot synden det viktigaste i våra liv.

Jesu ord lär oss hur allvarligt det är att släppa in synden i ens liv. Han manar oss att kämpa mot synden som för ett krig mot själen. Men när det gäller plan, strategi, och genomförande av den kampen får vi gå till andra bibelställen. Synden utgår från hjärtat oavsett om kroppen har en eller två händer, oavsett om ögat ser eller inte. Nej, för att rusta oss med en effektiv strategi mot synden ska vi gå till exempelvis Rom 12, Gal 5 eller Ef 6. I Efesierbrevet manas vi att ta på *hela Guds vapenrustning, så att ni kan stå emot djävulens listiga angrepp.* En framgångsrik kamp mot synden förs när vi i tro vänder oss till Guds ord och följer Andens undervisning i Skriften. Dessutom ska vi hela tiden be om Guds hjälp för oss själv och alla troende. Guds vapenrustning och främst Andens svärd, som är Guds ord, är också det Jesus talar om i slutet av vår predikotext:

”Ty var och en ska saltas med eld. Salt är bra, men om saltet förlorar sin sälta, hur ska ni då få det salt igen? Ha salt i er och håll fred med varandra!” Precis som saltet bevarar maten så att den inte förstörs är det Guds ord som bevarar oss så att vi inte går förlorade. Det är med Guds ord vi ska kämpa mot synden och vinna seger. Amen.

Låt oss be!

Vi tackar dig Herre för all den himmelska världens andliga välsignelse som vi äger i dig. Rusta oss till kamp mot synden genom ditt ord och sänd din Ande att bevara oss så att vi inte förleds bort från dig. Vi förlitar oss på dig i denna sak, själva är vi för svaga. Dig tillhör äran i evighet. Amen.